

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1920.

Första kammaren.

Nr 37.

Lördagen den 24 april.

Kammaren sammanträdde kl. 11 f. m.

Herr t a l m a n n e n yttrade: I avseende å riksdagsarbetet under nästa vecka ber jag att få meddela, att det på tisdagen blir vanligt bordläggningsplenium kl. 3, på onsdagen arbetsplenium, som börjar kl. 11, på torsdagen bordläggningsplenium kl. 3 samt på fredagen arbetsplenium kl. 11, däremot intet plenium på lördagen.

Upplästes följande inkomna läkarintyg:

Att ledamoten av första kammaren hr *August Ljunggren* på grund av halsfluss (angina tonsillaris) tills vidare är förhindrad deltaga i riksdagsarbetet, intygas.

Stockholm den 23. 4. 1920.

Alfred Petré,
leg. läkare.

Anmäldes och godkändes bankoutskottets förslag till riksdagens skrivelse, nr 165, till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående dels årliga understöd åt änkor och barn efter vissa befattningshavare vid tullverket, dels ock tilläggs pension åt överinspektoren J. H. Lindquist.

Anmäldes och bordlades

konstitutionsutskottets utlåtanden:

nr 32, i anledning av väckt motion om ändring av § 52 riksdagsordningen;

nr 33, i anledning av väckt motion om ändrad lydelse av §§ 72 och 75 riksdagsordningen; samt

nr 34, i anledning av väckt motion om vissa ändringar i gällande bestämmelser angående val av lekmannaombud vid kyrkomöte;

statsutskottets utlåtanden:

nr 60 A, angående regleringen av utgifterna för kapitalökning för år 1921 i avseende å post- och telegrafverken samt statens järnvägar och vattenfallsverk; samt

Första kammarens protokoll 1920. Nr 37.

1

nr 60 B, angående regleringen av utgifterna för kapitalökning å tilläggsstat till riksstaten för år 1920 i avseende å post- och telegrafverken samt statens järnvägar och vattenfallsverk;

jordbruksutskottets utlåtanden:

nr 62, i anledning av väckt motion om ändrad lydelse av 6 § i förordningen den 24 juli 1903 angående skogsvårdsstyrelser;

nr 63, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 189, angående försäljning av vissa kronoegendomar och upplåtande av lägenheter från sådana egendomar, punkt 3;

nr 64, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående allmänningssskogar i Västerbottens och Norrbottens län; samt

nr 65, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om tillfälliga åtgärder till förekommande av skövling av skog å fastighet i enskild ägo; ävensom

första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 27, i anledning av väckt motion angående skrivelse till Konungen med begäran om förslag till ordnande av bostadsfrågan för provinsialläkare å landsbygden.

Herr statsrådet *Thorsson* avlämnade Kungl. Maj:ts skrivelse nr 418, med återkallande av proposition nr 236 angående bemyndigande för Kungl. Maj:t att för kronans räkning inköpa fastigheten nr 5 i kvarteret *Cephalus* med adressnummer 1 vid *Salviigränd* i Stockholm m. m.

*Ang. viss
motions remitt-
erande till
annat utskott.*

Föredrogs första kammarens andra tillfälliga utskotts memorial nr 28, angående ifrågasatt remiss till annat utskott av motionen I: 198 angående förnyad utredning i fråga om ersättning till speceri- och diversehandlare för mistning av rättighet att sälja vin.

Herr vice talmannen: Jag får hemställa, att kammarerna måtte besluta, att memorialet lägges till handlingarna, och att motionen remitteras till statsutskottet.

Efter härmed slutad överläggning lades nu föredragna memorial till handlingarna, och hänvisades ifrågavarande motion till statsutskottet.

*Om åtgärder
för tryggande
av potatis-
odlingen.*

Föredrogs ånya jordbruksutskottets utlåtande nr 61, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående åtgärder för tryggande av potatisodlingen i riket.

I en inom andra kammarerna väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 196, hade herrarna *Jeppsson* och *Jönsson* i *Fridhill* hemställt, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl.

Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes skyndsammast möjligt låta verkställa utredning angående åtgärders vidtagande för tryggande av potatisodlingen inom landet.

*Om åtgärder
för tryggande
av potatis-
odlingen.*

(*Porto.*)

Utskottet hade i föreliggande utlåtande på åberopade grunder hemställt, att riksdagen i anledning av förevarande motion måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes skyndsammast möjligt låta verkställa utredning angående åtgärders vidtagande för tryggande av potatisodlingen inom landet i den i utlåtandet antydda omfattning samt därefter för riksdagen framlägga de förslag, vartill en sådan utredning kunde giva anledning.

Herr Nilson, Karl August: Herr talman, mina herrar! Det ärende, som nu förelägges riksdagen, synes ju komma att föregripa den behandling, som i bevillningsutskottet försiggår av Kungl. Maj:ts proposition nr 348 angående provisorisk reglering av tillverkningen av brännvin vid vissa brännerier. Det synes mig vara fullkomligt oriktigt, att detta utlåtande företages till avgörande just nu, innan propositionen nr 348 hunnit slutbehandlas hos bevillningsutskottet och utskottsårslag i anledning därav hunnit föreläggas riksdagen. Det föreliggande betänkandet ger ju särskilt vid handen och föreslår en utredning, på vad sätt potatisodlingen skall tryggas i så stor omfattning, som den hade förr under normala tider, och under förutsättning av att en mycket stor del av potatisen användes som råmaterial för brännvinsbränning. Då Kungl. Maj:t funnit det nödvändigt att föreslå annan ordning för erhållande av den sprit, som tarvas inom landet, så är det helt naturligt, att ej hela det stora överskott av potatis, som hittills funnits tillgängligt, kommer att på samma sätt som förut kunna användas och utnyttjas, utan att här kan bli fråga om ett minskat behov av potatis och till följd därav ett minskat behov av odling av potatis. Det är alltså, såvitt jag kan förstå, fullkomligt oriktigt att redan nu fatta ståndpunkt i denna fråga. Ingen har annan mening, vad jag kan veta, om denna sak än att potatisodlingen skall tryggas, och den kommitté, som Kungl. Maj:t tillsatt för utredning av denna fråga, har ju även denna sak uppe och ögonen fästade därpå, att landets behov av potatis för näringsändamål skall säkerställas. Å ena sidan kan alltså sägas, att den utredning, som här kräves, redan är igångsatt, och å andra sidan också, att det är klart, att det krav, som ställes på potatisodlingens omfång, ej gärna längre kan få vara avgörande.

Då hela saken som sagt synes mig böra få vila några dagar, till dess att bevillningsutskottet fått sitt ärende färdigt, så hemställer jag, herr talman, att ärendet måtte återremitteras till jordbruksutskottet för att vila till dess att bevillningsutskottets förslag i ärendet föreligger.

Greve Wachtmeister: Herr greve och talman! Jag ber att få fästa kammarens och den föregående ärade talarens uppmärksamhet på att utskottet säger på femte sidan i utlåtandet: »Utan

*Om åtgärder
för tryggande
av potatis-
odlingen.*

(Forts.)

att ingå på sulfitspritsakkunnigas framställning och ovanberörda kungl. proposition vill utskottet i detta sammanhang endast» o. s. v. Utskottet föreslår utredning, och även den föregående ärade talaren uttalade belåtenhet med att det sker en sådan utredning, som här är fråga om. Vad utskottet vill förebygga är, att det blir brist på potatis; det ha vi varit utsatta för en gång förut. Blir det nu så, att potatis ej får användas till brännvinsbränning annat än i mycket inskränkt utsträckning, så är det alldeles självfallet, att potatisodlingen kommer att minskas kanske för mycket, om ej andra möjligheter beredas för dess användning. Men blir odlingen minskad och det så blir ett ogynnsamt år, så blir det en oerhörd brist på potatis för folknärningen. Det är det, som utskottet vill undvika.

Nu säger den föregående ärade talaren, att utredning pågår. Ja, men de sulfitspritsakkunniga ha ej fått sådana direktiv, att de kunna anse sig skyldiga att utföra den fullständiga utredning, som utskottet här begär, och det är därför, herr greve och talman, som jag anhåller att få yrka bifall till utskottets hemställan.

Herr Nilson, Karl August: Den siste talarens framställning av saken ger ju tydligt vid handen, att talaren anser, att det är nödvändigt att odla potatis, så att det finnes överskott därav till brännvinsbränning eller eventuellt till livsmedelsreserv i tider, då det kan finnas behov av en sådan. Men just det problemet är det, som är behandlat i Kungl. Maj:ts proposition nr 348, och som sulfitspritskommittén och bevillningsutskottet ha under överbägande. Det är ju icke kammaren obekant, att potatis odlas tillräckligt för hushållsbehov i landet, i så gott som alla landskap. Det enda län, som egentligen har underskott, är ju Norrbottens, och det överskott, som funnits i södra Sverige, har ju hittills endast kunnat användas till brännvinsbränning, ty den potatis som använts till stärkelse och potatismjöl och flingor och sådant, räknar man ju ej som överskott, utan såsom behöflig för tillgodoseende av ett nyttigt ändamål. Men då nu denna fråga, även enligt den föregående ärade talarens mening, så tydligt sammanhänger just med frågan om brännvinsbränning, så skulle det väl vara för alla parter riktigast, att den finge vila — och jag begär ej något annat, än att den må få vila — till dess vi kunna taga upp även den andra frågan. Skulle vi nu besluta om denna sak, så ha vi ju ändå föregripit det ärende, som föreligger hos bevillningsutskottet, och jag kan ej finna annat, än att det är lämpligare under sådana förhållanden — vilket man nu än önskar: en utsträckt eller en minskad potatisodling — att hela utredningen föreligger på en och samma gång. Förevarande ärende kan ju under sådana förhållanden återupptagas samtidigt med bevillningsutskottets ultåtande eller sedan riksdagen träffat åtgärder med anledning av detta, som är att vänta tämligen snart.

Jag hoppas därför, att första kammaren finner lämpligt att vila på detta ärende, till dess bevillningsutskottets betänkande före-

ligger, och ber, herr talman, att ännu en gång få yrka på beslut i sådan riktning.

*Om åtgärder
för tryggande
av potatis-
odlingen.
(Forts.).*

Herr Ericsson, Aaby: Ja herr greve och talman, det förefaller mig litet egendomligt, att det ser ut, som om det funnes en del personer, som så fort de få höra talas om potatis, genast vädra brännvin därbakom, och det, oaktat dessa personer äro särskilt nyktra — efter vad jag har anledning att tro.

Emellertid vill jag fästa uppmärksamheten på, att det enligt min mening här icke är fråga om den förädlade form som potatis kan få till brännvin, utan endast om att skaffa den folknäring, som väl även herrar nykterhetsvänner måste erkänna ligger i potatisen sådan som den tages ur vår svenska jord. Jordbruksutskottet har endast velat uttala den meningen, att det bör tillses, att potatis under alla förhållanden finnes i tillräcklig mängd för Sveriges folk och icke minst för den händelse det skulle vidtagas en del restriktioner med avseende å bränning av potatis. Därför är det nödvändigt, att det i tid vidtages åtgärder och utredes, huru denna folknäringssfråga skall kunna lösas, och jag kan icke förstå, att den äger det samband, som den siste ärade talaren ansåg den hava, med den fråga han berörde, så att därav skulle föranledas någon återremiss.

Utskottet har som synes i denna sak varit enhälligt, och jag anholder, att kammaren för sin del måtte bifalla detta utskottets förslag.

Herr Nilson, Karl August: Ja, jag beklagar den siste ärade talarens syn på saken, att det skulle från min och andras sida vädras brännvin, så fort det blir tal om potatis. Hela utskottsbetänkandet talar ju om denna sak — jag hoppas, att utskottets ärade vice ordförande följt med vad som sagts i betänkandet. Betänkandet refererar ju till de sulfitspritsakkunnigas uppdrag och det därmed sammanhängande betänkande, som de avgivit, men man anser likvisst, att det förevarande ärendet kan avgöras först. Ingen människa kan naturligtvis tänka annat, än att det är någon mening med vad utskottet säger att det gäller att säkerställa potatisodlingen i samma omfattning som förut, i »ovan antydda omfattning». Det är på ordet »omfattning» det hänger! Vi äro alla överens därom, herr Aaby Ericsson — vi två åtminstone — att potatis skall odlas i tillräcklig grad i detta land, så att landets behov därav är säkerställt, och det är ingen, som har en tanke på att i det fallet på något som helst sätt hindra lantbrukarna eller utestänga dem från möjligheten att odla potatis i tillräcklig grad. Men om man minskar brännvinsbränningen av potatis på grund av andra nationalekonomiska hänsyn, är det alldeles givet, att potatis icke behöver odlas i samma omfattning som hittills, såsom utskottet yttrar sig, och det är just på grund av detta sista utskottets yttrande, som jag ansett det vara nödvändigt, att saken

Om åtgärder
för tryggande
av potatis-
odlingen.

(Forts.)

vilar, till dess även från den andra sidan utretts, i vilken omfattning potatisodlingen kan minskas.

Jag vidhåller mitt yrkande.

Herr Ekman, Carl Gustaf: Efter det herr vice ordföranden i jordbruksutskottet uttryckligt förklarar, att det icke är fråga om att vid den utredning, som av utskottet förordas, söka säkerställa potatisodlingen, genom brännvinsbränning, så ber jag, herr talman, att få yrka bifall till utskottets hemställan.

Herr Björnsson: Jag har icke den skräck för brännvin, som herr Aaby Ericsson tycks förutsätta hos en föregående talare, men jag kan icke underlåta att säga, att jag delar dennes mening, att i den utredning, som ligger till grund för Kungl. Maj:ts proposition nr 348, ingår just frågan om möjligheten att fortsätta med potatisodling i samma utsträckning som hittills som ett synnerligen viktigt led, och de möjligheter, som finnas, att bereda avsättning för potatis för andra ändamål än brännvinsbränning äro, om icke ingående så dock i varje fall i rätt stor omfattning redan där behandlade.

Nu är det likväl så, att det förekommer bland andra sakkunniga, tre lantbruksprofessorer, som alla hava växlande meningar i denna fråga, även om deras meningar icke gå alldeles rakt stick i stäv emot varandra. Just förbrukningssätt för potatis som här i utskottsutlåtandet beröras potatismjölstillverkning och glykostillverkning, har man också tagit hänsyn till i den utredning, som förut föreligger. Det synes mig därför, som om denna utredning endast skulle utgöra en del av den fullständigare utredning, som är nödvändig för ett slutgiltigt ståndpunkttagande till frågan om övergång från brännvinstillverkning ur potatis till brännvinstillverkning ur sulfitulut. Under sådana förhållanden synes det mig icke kunna lända till gagn, att man lägger utredningen på två händer. Och det är väl ytterst detta, som åsyftas med jordbruksutskottets förslag, nämligen att man skulle sätta i gång en särskild utredning för frågan om potatisodlingens säkerställande. Vi veta, att en fortsatt utredning i fråga om brännvinstillverkning ur sulfitulut är nödvändig, ty den utredning, som finnes, avser endast provisoriska åtgärder och är naturligtvis just därför icke fullständig. Det förefaller mig därför vara rationellt, att man uppskjuter behandlingen av denna sak, tills dess man ser, vad riksdagen vill fatta för ståndpunkt i frågan om brännvinstillverkning ur sulfitulut. Denna fråga är ju dock ytterst förutsättningen för nu föreliggande frågas uppkomst.

Alltså, jag menar, att man icke skall behandla en konsekvens ur en viss fråga, innan denna fråga själf är avgjord. Och därför ber jag att få instämma i herr Nilsons yrkande.

Herr Ericsson, Aaby: Jordbruksutskottet har fått remiss på en motion om avlåtande av skrivelse med anhållan att Kungl.

Maj:t måtte skyndsammast möjligt låta verkställa utredning angående åtgärders vidtagande för tryggande av potatisodlingen inom landet, och denna motions behandling i utskottet har resulterat i tillstyrkande av begäran om sådan utredning.

I utskottets kläm finns ingenting, som talar om potatisodlingens samband med brännvinsbränningen, även om det helt naturligt till en viss grad förekommer något därom i motiveringen. Men det är ju meningen med denna framställning att hos Kungl. Maj:t hemställa om en utredning av denna fråga. Och Kungl. Maj:t kan lämna den åt vare sig en ny kommitté, om Kungl. Maj:t så vill, eller också åt den kommitté, som förut verkat, möjligtvis förstärkt med litet mera i potatisodling sakkunniga och litet mindre nykterhetsfanatiska personer.

Jag skall be att få yrka bifall till utskottets hemställan.

Sedan överläggningen förklarats härmed slutad, gjordes enligt förekomna yrkanden propositioner, först på bifall till vad utskottet i nu ifrågakvarande utlåtande hemställt samt vidare därpå att utlåtandet skulle visas åter till utskottet; och förklarades den förra propositionen, vilken upprepades, vara med övervägande ja besvarad.

Föredrogos ånyo statsutskottets utlåtanden:

nr 72, i anledning av väckt motion om statsinlösen av Södra Dalarnes järnväg och bandelen Rättvik—Mora av Gävle—Dala järnväg; samt

nr 73, i anledning av väckt motion om verkställande av undersökning angående järnvägsanläggning mellan Rättvik och Furu- dal eller annan ort vid Dala—Hälsinglands järnväg.

Vad utskottet i dessa utlåtanden hemställt bifölls.

Föredrogs ånyo statsutskottets utlåtande nr 74, i anledning av väckt motion om vidtagande av åtgärder för byggande av en statsbana från Vansbro över Äppelbo och Yttermalung till Malung m. m.

*Om järnvägs-
byggnad
Vansbro—Ma-
lung m. m.*

Uti en inom första kammaren väckt, till statsutskottets förberedande behandling remitterad motion (nr 68) hade herr *O. Lind* hemställt, att riksdagen måtte besluta uppdraga åt Kungl. Maj:t att vidtaga nödiga åtgärder för byggande av järnväg för statens räkning från Vansbro över Äppelbo och Yttermalung till Malung och att inleda underhandlingar med vederbörande bolag om inköp för statens räkning av järnvägslinjen Stockholm—Tillberga—Ludvika—Vansbro.

Utskottet hade i föreliggande utlåtande av anförda skäl hem-

Om järnvägs- ställt, att herr O. Linds i ämnet väckta motion icke måtte av riks-
byggnad- dagen bifallas.
Vansbro—Ma-
lung m. n.

(Forts.)

Herr Lind: Gentemot ett enhälligt utskotts avstyrkande utlåtande förstår jag, att min motion ej har några som helst utsikter att nu vinna beaktande. Det oaktat anser jag mig dock böra framhålla en del synpunkter, som tala till förmån för motionen. Visserligen omfattar motionen endast nybyggnad av järnväg mellan Vansbro och Malung, men syftet är att sedermera åstadkomma järnväg från nyligen koncessionerade järnvägen Limesforsen—Särna med utgångspunkt vid Risheden i Lima socken över Rörbäcksnäs och norska gränsen genom Trysil till Elverum i Norge, varigenom en särdeles betydelsefull mellanriksbana komme till stånd. Sedan 30 år har från såväl norsk som svensk sida arbetats för att få till stånd en dylik mellanriksbana.

Ett annat förslag, om järnvägsbyggnad Orsa—Stöa, var redan för över 20 år sedan fullständigt undersökt och koncession för en banas byggande mellan dessa platser i vederbörlig ordning sökt, men blev koncession då icke beviljad.

Dessa mellanriksbaneförslag hava sedermera under ett decennium av helt naturliga orsaker icke varit föremål för överläggningar förr än under de senaste fem à sex åren, men under sistnämnda tid åter börjat med stort intresse diskuteras både av norrmän och svenskar var för sig och på gemensamma sammanträden. Inom Sverige hava särskilda ombud utsetts av Lima, Transtrands, Malungs och Äppelbo socknar för att i samråd med delegerade från Norge arbeta för att väcka uppmärksamheten på och söka föra frågan framåt till lösning. Senast den 13 juli 1919 hölls ett sammanträde i Gustavsberg (Stöa) i Norge, besökt av ombud från båda landen, där det uppdrogs åt kommitterade från både Norge och Sverige, att en var i sitt land hos respektive regeringar i underdånighet anhålla om vidtagande av åtgärder för undersökning rörande lämpligaste sträckningen för denna mellanriksbana.

Vid alla ovanberörda sammanträden har med styrka framhållits nödvändigheten av en järnvägsförbindelse mellan övre Dalarne och Norge, och har denna nödvändighet yttermera framträtt och frågan om sådan mellanriksbana blivit ännu mera aktuell, sedan koncession beviljats för byggande av en järnväg Limesforsen—Särna, och då på norsk sida frågan om järnväg i anslutning till förberörda förstnämnda förslag står inför sin lösning.

En mellanriksbana som den nu ifrågasatta komme att lämpligt fördela avståndet mellan Storlien och Charlottenberg och i förening med andra banor i Sverige och Norge förmedla samfärdseln mellan Östersjön och Västerhavet samt genomlöpa centrala trakter både i Sverige och Norge. Härav torde också följa, att en sådan bana bör äga alla förutsättningar för att kunna bära sig.

I sammanhang härmed och sedan koncession beviljats för Limesforsen—Särnabanan har frågan om en järnväg från Malung över Yttermalung och Äppelbo till Vansbro trätt i förgrunden. En

blick på kartan visar nämligen med all önskvärd tydlighet, att sedan järnvägen Limesforsen—Särna kommit till stånd, en järnväg Malung—Vansbro över Yttermalung och Äppelbo blir en nödvändighet; detta också på den grund att lutningsförhållandena ä bibanan Malung—Brintbodarna äro sådana, att denna bandel icke utan stor kostnad skulle kunna upptaga den trafik, som det ökade trafikområdet komme att tillföra denna trafikled.

Utskottet åberopar statsfinansiella svårigheter såsom skäl för sitt avstyrkande av motionen. Jag är ej i stånd att bemöta detta utskottets påstående men tillåter mig betvivla riktigheten därav, så länge utredning saknas. Svårigheter äro emellertid till för att övervinnas, och med god vilja kommer man långt. I detta fall gäller det att bereda staten en framtida inkomstkälla, och en framsynt affärsman skulle ej låta avskräcka sig av en tillfällig svårighet.

Jag vågar påstå, att ett bifall till motionen skulle vara ett led i ett synnerligen betydelsefullt önskemåls förverkligande och tillåter mig därför, herr talman, att yrka bifall till motionen.

Herr vice talmannen: Den föregående ärade talaren har i dag något vidlyftigare behandlat det spörsmål, som han framställt i sin motion.

Hans motion pekade visserligen bortåt Norge, men han inskränkte sig i motionen till att yrka, att man skulle bygga allenast en banbit från Vansbro över Äppelbo och Yttermalung till Malung för att kunna gå den kortaste vägen mellan nämnda två ändpunkter och icke behöva gå över Brintbodarna. Därjämte föreslog han, att man helt enkelt skulle inleda underhandlingar med vederbörande bolag om inköp av Stockholm—Västerås—Bergslagens järnvägars huvudlinjer. Var och en kan förstå, att detta är ett ganska stort och komplicerat spörsmål, och det är naturligtvis av den art, att det enligt min mening vore ganska riskabelt, ifall riksdagen gjorde ett uttalande i den riktningen. Jag får dessutom peka på den omständigheten, att Kungl. Maj:t ju den 13 september 1918 har tillsatt en kommitté, som har i uppdrag, blanda annat, att verkställa utredning angående ett mera allmänt förstatligande av Sveriges järnvägar — jag har själv nöjet att tillhöra denna kommitté — och det är väl antagligt, att denna kommitté, som har ett mycket omfattande uppdrag och som naturligtvis skall taga i betraktande, i vad mån man kan vinna några resultat genom ett förstatligande av en del privata banor, måste följa en viss given plan och hava en utgångspunkt, som naturligtvis är något olika den, som den ärade talaren nyss ville göra gällande. Jag är övertygad om att, om det skulle finnas något större intresse för att under den närmaste tiden staten skulle inlösa denna bana, kommittén nog kommer att hava sina ögon fästade på detta.

Jag ber att få yrka bifall till statsutskottets hemställan.

Efter det överläggningen förklarats härmed slutad, gjordes i enlighet med de yrkanden, som därunder framkommit, propositionen

Om järnvägs-
byggnad-
Vansbro--Ma-
lung m. m.
(Forts.)

ner, först på bifall till vad utskottet i förevarande utlåtande hemställt samt vidare på bifall till den i ämnet väckta motionen; och förklarades den förra propositionen, vilken upprepades, vara med övervägande ja besvarad.

Vid förnyad föredragning av sammansatta bevilnings- och första lagutskottets utlåtande nr 1, i anledning av väckta motioner om revision av gällande lagbestämmelser emot fylleri och dryckenskap, bifölls vad utskottet i detta utlåtande hemställt.

Föredrogos ånyo bankoutskottets utlåtanden:

- nr 37, angående vissa pensioner och understöd;
- nr 38, i anledning av väckt motion om årligt understöd åt förra bromsaren vid statens järnvägar A. Hansson; samt
- nr 39, i anledning av väckt motion angående fyllnadspensioner åt pensionerade folkskollärare och småskollärare.

Vad utskottet i dessa utlåtanden hemställt bifölls.

Föredrogos ånyo första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtanden:

- nr 19, i anledning av väckt motion om åvägabringande av utredning rörande i vilken omfattning och på vad sätt användande av minderårigas arbetskraft förekommer inom jordbruket; samt
- nr 20, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående beredande av möjlighet för folkskollärare att genom självstudier förvärva kompetens för viss undervisning i fortsättningsskolor.

Vad utskottet i dessa utlåtanden hemställt bifölls.

Efter föredragning av Kungl. Maj:ts denna dag avlämnade skrivelse, nr 418, beslöts att densamma skulle överlämnas till statsutskottet.

Herr talmannen tillkännagav, att anslag utfärdats till sammanträdets fortsättande kl. 8 e. m.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades herr *Bondesson* för tiden från och med den 26 innevarande månad till och med den 4 nästkommande maj.

Justerades protokollsutdrag för denna dag.

Anmäldes och bordlades statsutskottets utlåtanden:

nr 8 A, angående regleringen av utgifterna under riksstatens för år 1921 åttonde huvudtitel, innefattande anslagen till ecklesiastikdepartementet; och

nr 8 B, angående regleringen av utgifterna under tilläggsstatens för år 1920 åttonde huvudtitel, innefattande anslagen till ecklesiastikdepartementet.

På framställning av herr talmannen beslöts att de anslag, som utfärdats till sammanträdets fortsättande på aftonen, skulle nedtagas.

Kammarens sammanträde avslutades kl. 11,47 f. m.

In fidem
A. v. *Krusenstjerna.*
